

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΛΩΡΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Δὲν ὑπάρχει πιστευόμεν δημότης Ἀθηναῖος ὅστις νὰ μὴ κατεδίκασε τὴν πολιτικὴν σημασίαν, ἣν ἠθέλησαν νὰ δώσουν οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην ὀλίγοι εἰς τὴν ἐκλογὴν Δημάρχου Ἀθηναίου. Ἐκπληττόμεθα δὲ ὄχι διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἡμετέρων, ὅστις ἔχει μᾶς συνειθίσει ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρξατο δημοσίᾳ πολιτευόμενος μὲ τοιαῦτα ἄρρητ' ἀκατανόμαστα καὶ ὅπως ἄλλως ὁ καθηγητὴς Κόντος τοῦ τὰ ἔλεγεν ἄλλοτε ἐν ἀρχαίᾳ διαλέκτῳ, Ἀλλὰ μὲ τὸν κ. Φρεαρίτην, ὅστις δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐπραξεν ὁ ἕτερος ὑποψήφιος κ. Ν. Καλλιφρονᾶς, χωρὶς νὰ ἔχη οὔτε τὴν πείραν οὔτε τὸ κύρος, οὔτε τὴν παιδείαν τοῦ πρώην καθηγητοῦ τῶν Εἰσηγήσεων καὶ τοῦ Κανονικοῦ δικαίου. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐζήτησεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἡμετέρων διὰ χεῖρὸς ἰδίας νὰ δώσῃ εἰς τὸν κ. Ν. Καλλιφρονᾶν ὅπως παρεμβάλλῃ ἐν τῷ προγράμματι αὐτοῦ ὑπερβαίνει καὶ τὸ γελοῖον, ὑπερβαίνει καὶ τὸ πιστευτὸν ἀκόμη. Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ νεαρὸς ὑποψήφιος νὰ παρατηρήσῃ εὐσεβάστως, ἀλλὰ μετὰ σαρκαστικῆς εἰρωνείας, πρὸς τὸν ἡγέτην τῶν ἡμετέρων καὶ τῆς πολιτικῆς μωροδοξίας : ἐγὼ, κύριε πρόεδρε, δὲν ζητῶ πρωθυπουργίαν. Διότι μόνον ἐὰν καὶ ἡ πρωθυπουργία ἦτο αἰρετὴ, καὶ ἐπρόκειτο μετὰξὺ ἄλλων ὑποψηφίων νὰ τὴν ζητήσῃ καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐπετρέπετο—ἀλλ' εἰς αὐτὸν καὶ μόνον—νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι ἐζήτησε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ κ. Ν. Καλλιφρονᾶς.

Οὔτε ὅτι δὲν ἐπήγαινε εἰς τὴν Βουλὴν ὁ γέρον βουλευτῆς Ἀττικῆς ἐλησμονήθη νὰ παρεντεθῇ εἰς δημοτικὸν πρόγραμμα δημοτικοῦ ὑποψηφίου ἀρχοντος. Καὶ ὅλα ταῦτα διὰ νὰ ὑποχρεωθῇ μία βουλευτικὴ ψῆφος ὑπὲρ τῶν Ἡμετέρων, ἢ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ υἱοῦ, ἀλλ' ὄχι καὶ διὰ τοῦ πνεύματος, διότι τὸ πνεῦμα ἐπανεστάτησε καὶ ὁ νεαρὸς ὑποψήφιος ἀπελάκτισε τὰς ψήφους τῶν Ἡμετέρων, τὰς ὁποίας ὅμως κύψας ἐμάζεψεν ὁ κ. Φρεαρίτης. Φαντάσθητε τὸν ἐννενηκοντούτῃ ἀθάνατον γέρον Καλλιφρονᾶν προτεινόμενον ὡς ἀντικείμενον σωματεμπορίας ἢ ψηφεμπορίας ὑπὸ τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν αὐτοῦ. Μὴ ἀγανακτῆσατε ὅμως, αὐτὰ δὲν γίνονται μὲ κακίαν, τούναντιον, τελοῦνται ἐν μακαρίᾳ ἀγαθότητι, προωρισμένη δεκάδας τῶρα ἐνιαυτῶν νὰ διασκεδάξῃ τὸν φιλοσκόμμονα ἀθηναϊκὸν λαόν. Ὅ,τι σοβαρὸν ὑπολείπεται ἐξ ὅλου αὐτοῦ τοῦ δηλιγιαννικοῦ μελοδράματος εἶνε ἢ ἀπόπειρα ὅπως στιγματίσῃ καὶ τὴν

δημοτικὴν ἐκλογὴν τῆς πρωτεύουσας διὰ τῆς ἐπαράτου τρεχούσης πολιτικῆς, ἐνῶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων μέχρι τοῦδε ἦτο ἀπηλλαγμένος τοῦ στίγματος αὐτοῦ. Ἡ ἀπόπειρα τοῦ νὰ καταντήσουν τὸν πρῶτον δῆμον τοῦ Κράτους ταπεινὸν δουλᾶριον πολιτικῶν συμφερόντων, διὰ νὰ δύναται νὰ λέγῃ ὁ πρῶτος ἰσχυρὸς κομματάρχης : ἐγὼ τὸν βγάξω τὸν δήμαρχον, ἐγὼ ἔχω ἔς τὴν τσέπην μου τὸν δῆμον Ἀθηναίων, εἶνε ἀπόπειρα ἐνοχος, μετέχουσα πολὺ τοῦ ἀποτροπαίου. Καὶ ποῖος τὸ κάμνει αὐτό; Οἱ περὶ τὸν κ. Δηλιγιάννην, οἵτινες ἐπειδὴ εἶνε τώρα ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, ἔχουν τὰ χονδρὰ λόγια μὲ τὸ μέρος των καὶ κόβουν καὶ ράθουν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ νόμων καὶ συντάγματος. Καὶ τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ δῆμος Ἀθηναίων μὲ τὴν πολιτικὴν; Ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἶνε αἱ Ἀθῆναι, καὶ αἱ Ἀθῆναι ὡς πόλις ἀδιαφοροῦσιν ὑπὸ τίνος κυβερνᾶται ἢ Ἑλλάς. Αἱ Ἀθῆναι—ὡς πόλις—ἐν καὶ μόνον ἔχουσιν ἰδεῶδες : νὰ φανῶσιν ἄξια τοῦ λαμπροῦ των ὀνόματος. Δὲν ἀρκοῦν αἱ δημοτικαὶ διαιρέσεις : πρέπει τώρα κατὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς πολιτικὰς διαιρέσεις. Καὶ τί θὰ πῇ τώρα ἀντιπολίτευσις διὰ τὰς Ἀθῆνας; Ἀντιπολίτευσις βουλευτῶν; Ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦν ὅτι γίνονται γελοῖοι, ἀφοῦ γνωρίζουν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις αὕτη εἶνε ὡς ἐν πρὸς ἐπτά; Ἡ ἀντιπολίτευσις Δηλιγιάννη; Καὶ ποῦ τὴν εἶδαν καὶ ποῦ τὴν γνωρίζουν αὕτην τὴν ἀντιπολίτευσιν αἱ Ἀθῆναι; Ἀπὸ τὸν κ. Ἰερομνήμονα ἢ ἀπὸ τὸν κ. Βάρβογλην; Ἀπὸ πότε εἶνε γνωστὸς ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Δηλιγιάννης; Ἀπὸ τὸν κ. Ζυγομαλᾶν, ὅστις ἰδρῶσεν ἕως ὅτου γίνῃ βουλευτής.

Τὸ συμπέρασμα μᾶς εἶνε ὅτι τὸ μὲν κόμμα τῶν Ἡμετέρων ἀπέδειξε καὶ δι' αὐτῆς τοῦ ἀκόμη τῆς πράξεως ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐννοεῖ νὰ χωρισθῇ τῆς προσφιλοῦς λογίας ἀδελφῆς του Μωρίας, ὁ δὲ κ. Φρεαρίτης ἠδίκησε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸ ἐκλογικὸν του μέλλον, ἀποφασίσας νὰ θεράπευσῃ τοιοῦτους μωροὺς καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων σκοποὺς.

Χθὲς, μόλις διεδόθη ἀνὰ τὰς τάξεις τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀρακαείου ἡ φήμη περὶ τῆς αἰφνιδίας ἀπολύσεως τῆς ἀξιότιμου αὐτοῦ διευθυντῆρας Μαυρέτας Κίτσου καὶ συνεπῶς τῆς ἐκείθεν ἀναχωρήσεως αὐτῆς κατὰ τὴν πρωίαν τῆς σήμερον, αἱ ἀπαλαὶ καρδίαι τῶν μαθητῶν βαθύτατα συνεκινήθησαν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀπωλείᾳ καὶ μάλιστα διδασκά-

λισσαι μαζή, αἱ ἐσωτερικαὶ τρόφιμοι, καθὼς μανθάνομεν, δὲν ἔπαυσαν χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν νὰ κλαίουν καὶ νὰ διαμαρτύρονται «διὰ τὴν καλὴν τὴν Κυρίαν, διὰ τὴν μητέρα των». Διότι ἡ κ. Κίτσου, ἰκανωτάτη, καὶ συγχρόνως προσηγὴς καὶ γλυκεία, μητρικὰ αἰσθήματα ἐνέπνεεν εἰς τὰς μαθητρίδας τῆς τοῦθ' ὑπερ οὐδ' ὄλω· δικαιολογεῖ βέβαια τὴν ἀπόλυσίν τῆς.

Λέγεται ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ ὑποδιευθύντρια Κυρία Πρινάρη, ἥτις ἀνήκεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς Κυρίας Κίτσου, πρόκειται νὰ παραιτηθῆ.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 21 ΜΑΪΟΥ

Ἐπέτειος τοῦ ὀνόματος τοῦ διαδόχου καὶ τῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος Ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 21 Μαΐου

Τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας ἀνήγγειλαν 21 πυροβολισμοὶ ἢ δὲ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς· παιανίζουσα τὸ ἐθνηδὸν περιήλθεν ἅπασαν τὴν πόλιν προσκαλοῦσα τοὺς κατοίκους τῆς γῆς τῶν Φαιάκων νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀπάντησιν τῆς χαρμωσύνου ἑορτῆς. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ ἀκτίνες τῆς Ἡοῦς πλήρεις χαρᾶς ἀναφαινώμεναι ἐπὶ τῶν ὄρεων τῆς Ἡπείρου ἑχαιρέτων διὰ τῆς χρυσῆς χροιάς των τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν, ἐν ἣ εἰσέτι ἀνεπαύετο ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλληνικῆς δόξης· ἐν τούτοις ὁ λαὸς πάσης τάξεως καὶ παντὸς φύλου ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ συγκεντροῦται εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἐν τῇ ἀγούσῃ πρὸς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ ψαλῆ ἡ δοξολογία. Πλήθος λαοῦ ἤρχετο ἐκ τῶν προαστείων καὶ τῶν πλησιεστέρων κωμῶν.

Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς εἶχεν ὀρίσει ὥραν τῆς δοξολογίας τὴν 10 1/2 π. μ. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς πόλεως ἔνθα κεῖται τὸ παλαιὸν τέμενος τῆς Ἑπτανήσου, ἡ Ἀκαδημία, μέχρι τῶν Ἀνακτόρων, ὡς τόσοι ὑπερήφανοι Οὐσσάροι ἦσαν τοποθετημένοι λευκὸχροος πάσσαλοι, ἐπ' αὐτῶν δὲ χαριέντως ἐκυμάτιζον τρεῖς σημαῖαι, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν φανῶν τῆς λεωφόρου Γεωργίου ἦσαν μικραὶ σημαῖαι προσηρητημέναι ἢ ἄνω καὶ κάτω πλατεῖα παρίστανον θέαμα ἔκτακτον καὶ λίαν ἐπαγωγόν· γραφικωτάτην σκηνὴν παρῆγον τὰ ποικίλους κεκοσμημένα παράθυρα καὶ οἱ ἐξώσται ὅθεν ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ Διάδοχος. Περί τὴν 10ην π. μ. ἤρχισαν οἱ προσκεκλημένοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πολιοῦχου, ὁ στρατὸς μετὰ τῆς μουσικῆς κατέλαβον τὴν θέσιν των, ἡ δὲ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ἵστατο ἐξώθεν τῆς Πύλης τῆς Ἐκκλησίας, μετ' ὀλίγον ἅπασαι οἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα παρῆσαν εἰς τὰς θέσεις των.

Ἀγγεληθεῖς τῆς ἀφίξεως τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας προσήλθον εἰς τὴν πύλην εἰς προὔπαντησιν αὐτῆς, ἐνῶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀτυχῶς βροχὴ πίπτουσα ἐτάραξεν ὀλίγον τὴν τελετήν.

Φθάσαντες ἐξώθεν τοῦ ναοῦ ὁ Βασιλεὺς φέρων στολὴν στρατηγεῦ, ὁ δὲ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Γεώργιος τὴν τῶν εὐελπίδων, ἠσπάσθησαν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἔλαβον τὴν θέσιν των ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς θύρας τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. Ἀπέναντι

παρίσταντο οἱ πρέσβεις τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας καὶ ὁ ἡμέτερος Πέτρος Βραΐλας· ὀπισθεν αὐτῶν ὅλοι οἱ πρόξενοι τῶν Δυνάμεων· ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου ἵστατο ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ καὶ οἱ δύο διάκονοι, κάτωθεν τοῦ Πρεσβυτερίου ἵστατο ἐν παρατάξει ὁ νομαρχῶν, ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ τῶν ἐφετῶν, οἱ διευθύνται τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ὅλοι οἱ παρασημοφόροι καὶ ὁ φρούραρχος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. Ἐκτελεστὰι τοῦ προγράμματος ἦσαν ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς κ. Γ. Μπένης καὶ ὁ αἰδ. ἱερεὺς καὶ ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος Βουλγαρις, ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἱεροτελεστία ἤρχισε μετὰ τῶν δύο τροπαρίων τῆς ἑορτῆς δηλονότι καὶ τοῦ προστάτου Κερκύρας, ἃτινα ἐψάλησαν ὑπὸ τῶν πρωτοψαλτῶν ἐντὸς τοῦ ἁγίου βήματος, τὴν δὲ δοξολογίαν ἀμέσως ἤρχισε νὰ ψάλλῃ δεκαεξαμελής χορὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συλλόγου «Καποδίστριας»· Ἡ δοξολογία αὕτη, ἔργον τοῦ ἀειμνήστου μουσικοδιδασκάλου Ἱππ. Ν. Μαντζάρου, κατέθελξε τοὺς περιστῶτας διὰ τε τὴν ἀκρίθειαν τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ἐντονίσεως τῶν φωνῶν. Ψαλλομένης τῆς δοξολογίας ὁ ἱερεὺς Κ. Βουλγαρις ἐξεφώνησε τὴν ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου εὐχὴν, ἥτις ἀντήχησεν εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ, μετὰ δακρύων εὐχομένου υγείαν καὶ μακροβιότητα τῷ προσφιλεῖ Διαδόχῳ καὶ ἀπάσῃ τῇ Βασιλικῇ Οἰκογενείᾳ. Αἱ μουσικαὶ, οἱ κῶδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν, τὰ πυροβόλα τοῦ φρουρίου καὶ τῆς θωρακοβάριδος «Βασιλεὺς Γεώργιος» ἑχαιρέτων, ἐτίμων, ἐδόξαζον τὸν εὐέλπιδα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Περαιτωθείσης τῆς Δοξολογίας, ὁ Διάδοχος μετὰ τῶν ἄλλων βασιλοπαίδων καὶ ὁ Βασιλεὺς εἰσῆλθον ἐν' ἀσπασθῶσι τὸ ἱερὸν λειψάνον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἀσπασαμένου πρῶτον τοῦ Διαδόχου μετ' αὐτὸν δὲ τῶν ἀδελφῶν του, τοῦ βασιλέως βοηθήσαντος τὴν Μαρίαν μὴ δυναμένην ν' ἀσπασθῆ τὸ σῶμα· μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον, καὶ χαιρετήσαντες πρῶτον τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ δεῦτερον τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀμαξαν συνοδευόμενοι ὑπὸ ἐνθουσιῶδων ζητωκραυγῶν μέχρι τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὸ «Ἀναπαυτήριόν μου».

Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν κατεγοητευθησαν εὐρόντες ἐκεῖ τὰ ἐξ ἀνθέων δῶρα ἅτινα ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ Σύλλογοι ἅπαντες ἔπερψαν μετὰ τῶν σχετικῶν συγχαρητηρίων τῷ Διαδόχῳ Κωνσταντῖνῳ, τοῦτέστι στεφάνους, ἀνθοδέσμας, κάνιστρα, ἅπαντα ἐξαιρητικῆς καλλονῆς καὶ χάριτος· προσέτι δὲ τὴν ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου «Καποδίστριας» τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βλάχου πεμφθεῖσαν ὠραιότατην ἀλληγορικὴν κοσμηματογραφίαν, παριστάνουσαν ὠραῖον σύμπλεγμα καὶ φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν:

«Εἰς τιμὴν τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν
τοῦ 1821

«τὸ ξίφος σου Διάδοχε!»

Τὴν ἐσπέραν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔδωκεν ἐπίσημον καὶ πολυτελὲς γεῦμα, ἐν ᾧ παρῆσαν οἱ κκ. πρέσβεις τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας, ὁ κ. Πέτρος Βραΐλας, ὁ Νομαρχῶν, ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, ὁ φρούραρχος, οἱ διοικηταὶ τοῦ 6ου καὶ τοῦ 13ου τάγματος καὶ οἱ τῆς αὐλῆς, τὸ ὅλον τεσσαράκοντα. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ γεύματος θυμασίως παιάνισεν ἐκλεκτὰ τεμάχια, ἡ δὲ τῆς Φιλαρμονικῆς ἑταιρίας περὶ τῆς 7ην μ. μ. ἤρχισε νὰ παιανίζῃ εἰς τὰν Ἄνω Πλατεῖαν μέχρι τῆς 9ης μ. μ. τὴν «Κῶδωνα τοῦ Ἑρμη-